

Борисъ го деграндира и прѣдалъ властьта на третия си синъ Симеонъ.⁴⁶ Изборътъ билъ много сполучливъ, защото новиятъ владѣтель въ всѣко отношение проявилъ голѣма дѣйностъ, и затова неговото царуване справедливо се счита за златенъ вѣкъ на бѣлгарския народъ. Царь Симеонъ безъ основателни причини и въпрѣки установения и законенъ редъ отстранилъ отъ владѣтелския прѣстолъ първородения си синъ Михаилъ въ полза на втория си синъ царь Петъръ I,⁴⁷ когото пѣкъ наследилъ първородениятъ му синъ царь Борисъ II, послѣдниятъ отъ династията на Крума. Той слѣдъ кратко царуване билъ деграндиранъ отъ византийския императоръ Иоанъ Цимиски, който публично въ Цариградъ го лишилъ отъ царското достоинство и присъединилъ изочната бѣлгарска държава къмъ византийската⁴⁸.

III. Династия Крумовци.

1) Крумъ ок. 803—814.

2) Омортагъ 814—832.

3) Маломиръ 832—837.

4) Преснямъ 837—845.

5) Борисъ I. 845—884.

6) Владимиръ 884—888.

7) Симеонъ 888—927.

8) Петъръ I 927—969.

9) Борисъ II 969—971.

Крумъ.

Омортагъ.

Енравата (Воинъ), Звеница, Маломиръ.

Преснямъ.

Борисъ.

Владимиръ, Гавриилъ, Симеонъ, Яковъ.

Михаилъ, Петъръ, Иванъ и Боянъ.

Борисъ и Романъ.

⁴⁶ Соколовъ М. Изъ др. ист. болгаръ, 221—222.

⁴⁷ Cedr. II, 308.

⁴⁸ Ibid. 413.